

ELS ULLS COSMOPOLITES DE CHIMO SERRANO

Chimo Serrano, primer galerista i després fotògraf, enceta una exposició a Castelló on presenta una síntesi de la seua trajectòria entre la geometria, l'abstracció, el desordre i la passió

PER PABLO ALBERT

FOTO DE EUGENIO TORRES

Instant, llum, imatge, enfocament, o mirada. Qualsevol d'aixes quatre paraules revolegen sempre en el cap de Chimo Serrano per molt que la seua obra esgaie de tant en tant disponible al públic en exposicions. Ara ho està a Castelló, la segona part d'aquesta valència de naixement que es guanya la vida com a notari en ferar laborer, amb vici i corbata, però que se sent artista, desmanegat i llure, les 24 hores del dia.

Chimo Serrano ha inaugurat recentment una exposició en l'espai Comp-Arte Mirdoro de Castelló que amplega una secció de la seua obra fotogràfica, un recorregut per espais invisibles per a mirades corrents pegades a les pantalles dels telèfons mòbils però accessibles als ulls sensibles, com els de Serrano, a les composicions de llum, les aliances de colors o a les reconfiguracions formals.

La fotografia actualment es troba en un dels seus millors moments com a estratègia, com a recurs tècnic, com a salvaguarda d'una espontaneïtat experimental intrínseca que sempre acompanya l'artista, somés sempre a l'enllestir entre l'objectivitat de la tècnica i les emocions que procura la percepció.

Cosmopolita, nom de l'exposició que sintetiza l'obra de Chimo Serrano, és, sense cap dubte, la mostra més fidel a la seua personalitat d'artista universal, àgil, aviat, singular, atípic i rebel més que transgressor. De vegades ofereix una crida d'atenció, altres vegades Chimo Serrano es declara en altres imatges desobedient, també n'hi ha en les quals es configura indescribable. Però del que no hi ha dubte és que, en la seua obra, Chimo Serrano complexa amb la majoria dels plantejaments plàstics de la fotografia contemporània.

La nova exposició aglutina diferents propòsits per a emmarcar experiències òptiques i heterogènies, però gènitives en el corpus artístic que defineix Chimo Serrano. Imprimint la brevetat en la transcripció de les imatges, just amb una gran vibració lumínica com a vehicle per a establir un acostament mínim de la seua tècnica al treball cap a l'abstracció. Cada una de les seues creacions és una línia que convergeix amb altres idèntiques, com el discoteq de Maracaí, l'art pop de Warhol i Rauschenberg i fins i tot els conjunts abstractes i lírics de Carmen Calvo. Recordant els seus antecedents escrits en un dels seus últims catàlegs que dat de generacions d'art sense estranyes col·lages, arquitectures diverses, amb una actitud de divertiment, jugant amb percepcions de l'art.

El seu caràcter artístic queda clarament influenciat pels seus primers estudis d'arquitectura. Aquella aproximació a la geometria constructiva està sempre visible i reflecteix una inquietud que mai defallia per les perspectives i les formes o pels elements com els de les combinacions de color. Després va cultivar l'art que va crear la seua pròpia galeria a València amb la qual va participar en nombroses fires internacionals. En elles va descobrir una gana insaciable per la creativitat que li va espantar a viatjar pels cinc continents per a submergir-se en noves atmosferes de la percepció. El seu recorregut transcontinentar està molt present en tota la seua col·lecció plàstica, la col·lecció d'una ulls cosmopolites.

Una cuidada evolució tècnica i un nivell d'autocència rigorosa i refinat formen part de l'èxit personal de l'artista i descriuen el fotògraf i la seua fotografia.

«Chimo és un artista cosmopolita tant per vocació, com per delicat procés».

Les 17 obres exposades tenen un diàleg narratiu comú. En anglès s'anomena un ready made, una fotografia trobada, més una instal·lació, realitzada per l'autor mateix en eixa constant crida i cerca d'objectius per a crear un plaer estètic. Chimo diàloga amb l'espectador de múltiples formes, reinterpretant les seues obres i reforçant la nostra imaginació, transportant-nos a altres universos. El que verdaderament li importa és la lectura i el significat que tenen per al públic les seues fotografies. Són els els que tenen l'última paraula, afirma Jesús Broch, comissari de la mostra i col·laborador en altres exposicions del mateix artista.

Imposibilitat la mirada simple no contacta o canvia d'escenari, sinó a observar els mateixos espais, els mateixos espais, amb nous ulls, amb una visió indagadora capaç de trobar significats ocults i missatges indetectables que només adquiriran sentit quan Chimo Serrano els troba, els capta i els comparteix.

La nova exposició de Serrano dona continuïtat a una llarga trajectòria expositiu en uns quants països i ciutats espanyoles. Fora d'Espanya, la seua obra ha sigut penjada en ciutats com Brussel·les, Ginebra, Nova York, Berna, Lima, Pequín o Miami. Fins a tots aquests punts ha treballat la seua reinventació del món després de «un any de treball en l'art», com diu Chimo Serrano mateix, encara que el seu moment es va veure atret per l'ocultació, a la qual també va dedicar esforços i un apretament molt més que quedar pensat per l'atenció reduïda de la fotografia en què porta instal·lat les seues d'úshores.

La seua relació amb la fotografia va començar a una «etapa primerenca».

quan son port i va regular una cinera. «Gràcies a això pots tota una vida dedicant-se a això», confessa ara que té 56 anys i una ampla trajectòria a les seues espatges.

Chimo Serrano, revolucionari, incoformista, irreverent i profundament incompromès, té també una visió crítica amb les galeries d'art, un sector que coneix molt bé per haver-li dedicat també molta energia. «Abans la gent sentia respecte quant entrava a una galeria d'exposició. Ara el que senten és avoriment, crec que les galeries d'art han d'evolucionar, estan obligades a això», suggereix. Per a això, res millor que travessar l'art al carrer. Si la gent no entra a la galeria a veure les obres, les obres han d'estar on està la gent, ressona.

Després de la mostra a Castelló, la seua obra viatjarà fins a Sitges abans d'acompanyar altres projectes perquè Chimo Serrano recorda que té «altres projectes per finalitzar que necessiten encara al·lu que més li falta, el temps».

De nou, l'abstracció estarà molt present en el llegat artístic

de Serrano, encara que lamenta que el públic hagi acceptat abans esta dimensió amb la pintura i l'escultura. Li ha costat molt més acceptar l'abstracció en la fotografia, opina, malgrat que permet configuracions estètiques «indefinibles» per a l'espectador.

Sobre la relació entre l'artista i la fotografia, Chimo Serrano no omaga la seua comició que totes les persones abans un gran potencial creatiu que cal buscar i cultivar. La diferència entre l'artista i qui no ho ha sigut és quant d'esforç ha fet per buscar eixa creativitat, explica.

Qui va ser en altres temps conseller del València C.F. quan el València guanyava els partits de dos en dos, dedica una mirada pausada i serena al seu treball creatiu conscient que tota la seua obra queda en mans del públic. «Per això m'agrada esta exposició de Comp-Arte Mirdoro, perquè les persones estan juntes amb les fotografies i, al cap i a la fi, ell no té una altra opció que la de ser un ciutadà més. Cosmopolita, per dir en una sola paraula qui és Chimo Serrano».

«LA DIFERÈNCIA ENTRE L'ARTISTA I QUI NO HO HA SIGUT ÉS QUANT D'ESFORÇ HA FET PER BUSCAR EIXA CREATIVITAT»